

## FÖRSVARSKOTTETS BETÄNKANDE 2/1998 rd

**Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa**

### INLEDNING

#### *Remiss*

Riksdagen remitterade den 30 oktober 1997 proposition 185/1997 rd med förslag till lag om ändring av lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa till försvarskottet för beredning.

#### *Utlåtande*

Försvarskottet har begärt utlåtande i frågan av arbetspolitiska utskottet. Utlåtandet (ApUU 2/1998 rd) ingår som bilaga till detta betänkande.

#### *Sakkunniga*

Utskottet har hört

- äldre regeringssekreterare Seppo Kipinoinen, försvarsministeriet
- assessor Kaarina Buure-Hägglund och överste Leo Kotilainen, huvudstaben
- lagstiftningsrådet Arja Manner och lagstiftningsrådet Martti Simola, justitieministeriet

- generalsekreterare Tarja Kröger och konsultative tjänstemannen Riitta Nordberg, arbetsministeriet
- överstelöjtnant Kari Heinonen, Staben för Tavastlands Militärlän
- kommandören för Björneborgs Brigad, överste Olli-Matti Multamäki
- ordförande Vesa Yrjölä och vice ordförande Juhan-Ville Kaarnakari, Suomen Sinibaretti-liitto ry
- juristen Outi Raitoaho, Finlands Kommunförbund
- ombudsman Tapio Kuikko och vicehäradshövding Markus Äimälä, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund
- juridiske ombudsmannen Risto Tuominen, Företagarna i Finland
- juristen Timo Koskinen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf.

Utskottet har dessutom fått skriftliga utlåtanden från Servicearbetsgivarna rf och FTFC-O rf. Utlåtandena har fogats till utskottets handlingar.

### PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att regleringen av ändringsökandet i lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (lagen om

fredsbevarande verksamhet) ändras för att stämma överens med förvaltningsprocesslagen, som trädde i kraft den 1 december 1996. För att skapa ett enhetligt förfarande för att söka ändring föreslås att 26 § 1 mom. lagen om fredsbevarande

verksamhet kompletteras med en bestämmelse om att besvär över ett beslut som har fattats i en fredsbevarande organisation under försvarsministeriet skall anföras hos länsrätten i Nylands län.

Regeringen föreslår också att till lagen om fredsbevarande verksamhet läggs en ny 21 a §, enligt vilken ett arbets- eller tjänsteförhållande som innehas av en person vid tidpunkten för antagning till tjänstgöring eller utbildning enligt lagen om fredsbevarande verksamhet inte får avbrytas av arbetsgivaren på grund av tjänstgöringen eller utbildningen eller sägas upp av denne

under den tid tjänstgöringen eller utbildningen pågår. Vidare bestäms det i paragrafen att den berörde efter att tjänstgöringen eller utbildningen har avslutats eller avbrutits skall återtas i tidigare arbete eller därmed jämställbart arbete med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms i lagen om fortbestånd av till tjänstgöring inkallad värnpliktigs arbets- eller tjänsteförhållande. Enligt propositionen skall alla som vill arbeta i fredsbevarande uppgifter befinna sig i en jämlik position, oberoende av vilket slag av arbetsgivare de är anställda hos när de söker sig till tjänstgöringen eller utbildningen.

## UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Av de orsaker som framgår av propositionen och med stöd av erhållen utredning finner utskottet lagförslaget behövligt och tillstyrker det.

### *Motivering*

#### *Sökande av ändring*

Samtidigt som riksdagen godkände regeringens proposition med förslag till förvaltningsprocesslag och till lagstiftning som har samband med den (RP 217/1995 rd) förutsatte den att det för att syftet med förvaltningsprocesslagen skall nås och principerna i den genomföras inom varje förvaltningsområde i samråd med förvaltningsdomstolskommissionen och justitieministeriet granskas vilka gällande lagar och författningar som stadgar om besvärsförfarande. Det nu föreliggande förslaget är ett led i denna granskning.

I genomsnitt 30 av de förvaltningsbeslut som årligen fattas utifrån lagen om fredsbevarande verksamhet är sådana över vilka förvaltningsbesvär kunde anföras. I praktiken har besluten överklagats i 1—2 fall om året. De har fattats i en fredsbevarande organisation utomlands och därmed vore länsrätten i Nylands län behörig länsrätt för dem. I och med att besvären är så ytterst få uppstår det i praktiken enligt en utredning till utskottet inte någon större anhopning av ärenden vid en länsrätt, även om alla besvär går till länsrätten i Nylands län.

Besvärsförbudet föreslås alltså gälla beslut som innebär att en person inte antas till utbildning för fredsbevarande verksamhet. Besvär får inte heller anföras över beslut genom vilka försvarsministeriet har avslagit en ansökan om ersättning av statens medel för skada, som åsamkats någon inom den fredsbevarande personalen under tjänsteuppdrag eller förhållanden i anslutning därtill.

Försvarsutskottet har inte något att anmärka mot förslaget gällande sökande av ändring.

#### *Fortbestånd av arbets- eller tjänsteförhållande*

Den föreslagna regleringen av arbets- eller tjänsteförhållandens fortbestånd är en mer problematisk fråga. Regeringen hänvisar i propositionen till svårigheterna att rekrytera fredsbevarande personal, en följd av att anställningstrygghet saknas. Mången som redan ingått förbindelse för tjänstgöring i fredsbevarande uppgifter har inte velat riskera att förlora arbetsplatsen och brutit förbindelsen. Regeringen anser att om anställningstryggheten utsträcks till alla som vill tjänstgöra i fredsbevarande verksamhet ökar antalet sökande sannolikt. Också arbetspolitiska utskottet förhåller sig positivt till strävan att öka antalet sökande, eftersom de som är mest lämpade för fredsbevarande uppgifter då kan väljas ut.

Utgående från utredningar som försvarsutskottet fått konstaterar utskottet att de största

rekryteringsproblemen just nu gäller specialupdrag som kräver civil yrkeskompetens samt chefs- och andra högre ledningstjänster som kräver yrkesofficerare. I synnerhet för den senare gruppens vidkommande är det inte bara avsaknaden av anställningstrygghet som försvårar rekryteringen utan också villkoren i anställningsförhållandet samt den sociala tryggheten och försäkringsskyddet. Utskottet påpekar också att det för närvarande finns över 100 finländska officerare som förbundit sig till för tillfället pågående fredsbevarande operationer, och så länge de tjänstgör utomlands är deras tjänster och befattningar exkluderade från vår egen försvarsmakts uppgifter. Det bör därför enligt försvarsutskottet utredas om egna tjänster kunde inrättas för dem som tjänstgör utomlands.

Arbetspolitiska utskottet tar i sitt utlåtande inte bara upp de fördelar som följer av lagförslaget utan också eventuella nackdelar. Dessa synpunkter är beaktansvärda, menar försvarsutskottet och instämmer i arbetspolitiska utskottets ståndpunkt att det är viktigt att allsidig information ges om konsekvenserna innan någon förbinder sig att delta i fredsbevarande uppgifter och att kallelsen till utbildning eller tjänstgöring sker med så lång varsel som möjligt. Detta bör ske för att missförhållanden skall kunna förebyggas och motstridiga intressen sammanjämkas. Dessutom bör arbetsgivaren underrättas om utbildningen eller tjänstgöringen och om återkomsten från den fredsbevarande verksamheten i så god tid som möjligt.

Den förbättrade anställningstryggheten påverkar i synnerhet små företag och arbetsgivare med få anställda, alldeles som arbetspolitiska utskottet framhåller i sitt utlåtande. Om den förbättrade anställningstryggheten eventuellt leder till missförhållanden är det också dessa som drabbas hårdast. Försvarsutskottet har därför tagit reda på om små företag, exempelvis med färre än 30 anställda, kunde lämnas utanför lagen. Detta är samma gräns som gäller i samarbetslagen. I motsats till samarbetslagen gäller den nu föreliggande bestämmelsen dock individrelaterade rättigheter. Bestämmelserna om anställningstrygghet är absoluta bestämmelser som tillkommit för att skydda de anställda. Hittills har företagsanställda likabehandlats i dessa bestämmelser, oavsett företagets storlek. Grundlagsutskottet anser sig inte kunna föreslå en särbehandling heller i detta sammanhang.

Enligt en utredning till utskottet är det möjligt att alla bestämmelser om anställningstrygghet skrivs in i lagen om arbetsavtal, som för närvarande håller på att ses över. Utskottet finner det vara på sin plats att reglerna för dem som deltar i fredsbevarande uppgifter tas in i lagen om arbetsavtal.

### *Förslag till beslut*

På grundval av det ovan sagda föreslår försvarsutskottet vördsamt

*att lagförslaget godkänns utan ändringar.*

Helsingfors den 5 juni 1998

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Kalevi Lamminen /saml  
vordf. Jaakko Laakso /vänt  
medl. Reijo Kallio /sd  
Antero Kekkonen /sd  
Ossi Korteniemi /cent  
Maija-Liisa Lindqvist /cent  
Raimo Mähönen /sd (delvis)  
Tuija Nurmi /saml  
Erkki J. Partanen /sd

Risto Penttilä /ungf  
Tuija Pohjola /sd  
Tuija Maaret Pykäläinen /gröna  
Outi Siimes /saml  
Raimo Tiilikainen /sv  
Jorma Vokkolainen /vänt  
suppl. Seppo Kanerva /saml (delvis)  
Reino Laine /vänt (delvis).

## RESERVATION

*Motivering**Allmänt*

Regeringen vill genom sitt förslag om arbets- eller tjänsteförhållandes fortbestånd få fler att söka sig till fredsbevarande uppdrag, ett syfte som i och för sig är värt allt understöd.

Vid utfrågningen av sakkunniga framgick det å andra sidan att de största rekryteringsvårigheterna gäller yrkesofficerare, som inte påverkas av detta lagförslag. Dessutom har utskottet fått höra att problemen huvudsakligen hänger samman med anställningsvillkoren samt den sociala tryggheten och försäkringsskyddet. Trots det anser utskottet att en förbättrad anställningstrygghet ger så stora kvantitativa och kvalitativa fördelar visavi dem som söker sig till fredsbevarande uppdrag att det finns anledning att öka regleringen på lagnivå.

*Större förfång än nytta i vissa fall av anställningstryggheten för beredskapstruppsdeltagare*

Den nytta som eventuellt följer av den ökade regleringen anses vara större än exempelvis de olägenheter som paragrafen om anställningstrygghet sannolikt åsamkar ungdomar som under sin beväringstjänstgöring utbildats för och förbundit sig att ingå i beredskapstrupper. Redan nu kan ungdomar som nyligen avslutat sin beväringstjänstgöring och som ingått tjänstgöringsförbindelse för beredskapstrupper ha svårigheter med att söka jobb eller åtminstone själva anser att det är problematiskt. Men det är små problem jämfört med vad som kommer om paragrafen om anställningstrygghet går igenom. I nuläget kommer arbetsgivaren och arbetstagaren förhandlingsvägen överens om förfarandet vid inkallelse, men efter lagändringen blir detta arbetstagarens ensidiga rättighet och arbetsgivarens lagstadgade skyldighet.

*Arbetsgivaraspekten åsidosatt*

I Finland bereds lagstiftning om arbetslivet enligt trepartsprincipen. Regeringen har dock inte ansett det nödvändigt att bereda denna anställ-

ningstrygghetsproposition utifrån samma principer och någon jämförelse har inte gjorts mellan anställningstrygghetens innehåll och likartad reglering på annat håll i arbetslagstiftningen. Lagstiftningen garanterar dem som deltar i fredsbevarande uppdrag bättre förmåner än exempelvis dem som vill utveckla sig själva genom att ta studieledighet. Bägge är förvisso samhälleligt sett viktiga aktiviteter och värda allt understöd, men i de flesta fall har arbetsgivaren större nytta av att låta en anställd utbilda sig under studieledighet än att skaffa sig erfarenhet i fredsbevarande uppdrag, låt vara att erfarenheterna är nyttiga. Utskottet gjorde dock den bedömningen att fredsbevarande uppdrag är viktigare än studier. När det gäller studieledigheten medger lagen bland annat att arbetsgivaren får flytta fram den på vissa villkor, medan anställningstryggheten för dem som deltar i fredsbevarande uppdrag inte involverar någon framskjutningsrätt för arbetsgivaren.

*Anställningstryggheten ger de anställa ensidig rätt utan skyldigheter*

I de flesta fall hittills har det gått att i samförstånd på arbetsplatsen komma överens om arrangemangen när en arbetstagare eller tjänsteinnehavare velat delta i utbildning för eller tjänstgöring i fredsbevarande uppdrag. Så kommer också att ske när lagen trätt i kraft. Det är med tanke på problemfall som man nu håller på att stifta en lag som tillförsäkrar dem som ämnar delta i fredsbevarande uppdrag rätt till anställningstrygghet. På detta sätt tvingas samarbetsovilliga arbetsgivare att stödja fredsbevarande verksamhet. Där emot har lagen ingenting att komma med om arbetstagaren är samarbetsovillig eller oförmögen till samarbete. Lagen innehåller inga som helst bestämmelser om skyldighet för arbetstagaren att informera om att han ingått en tjänstgöringsförbindelse eller ämnar delta i utbildning eller tjänstgöring i fredsbevarande uppdrag. Den extrema, men lagenliga situationen är att arbetstagaren exempelvis dagen före informerar sin arbetsgivare att han ämnar delta i fredsbevararut-

bildning eller fredsbevarande tjänstgöring. Man kan blott föreställa sig vilka svårigheter som uppstår på arbetsplatsen i ett extremt fall som detta. Fredsbevarande uppdrag gäller ofta på obestämd tid och därför bör återkomsten därifrån inte regleras på samma sätt som återkomsten från permissioner av bestämd längd i anknytning till värnplikten. Den åter som vikarierar för i synnerhet en person i fredsbevararuppdrag lever i ovisshet om hur länge han eller hon får sköta vikariatet, eftersom lagen saknar bestämmelser om skyldigheten att i tillräckligt god tid meddela om återkomsten till arbetet.

*Anställningstryggheten bör ingå som ett element i arbetsavtalslagskommitténs arbete*

Regeringen har i lagstiftningen om anställningstryggheten haft helt lovvärda ambitioner, att förbättra villkoren för den fredsbevarande verksamheten, men de olägenheter eller kostnader arbetsgivarna eventuellt drabbas av, exempelvis i form av utbildning av vikarier, har inte kompenserats på något sätt. Anställningstryggheten för dem som antagits till fredsbevarande tjänstgöring eller utbildning för sådan bör därför omprövas av arbetsavtalslagskommittén när den sammanställer alla bestämmelser om anställningstrygghet och för in dem i lagen om arbetsavtal.

Helsingfors den 5 juni 1998

Outi Siimes /saml  
Risto Penttilä /ungf

## ARBETSPOLITISKA UTSKOTTETS UTLÅTANDE 2/1998 rd

**Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa**

*Till Försvarsutskottet*

### INLEDNING

#### *Remiss*

Riksdagen remitterade den 30 oktober 1997 regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa till försvarsutskottet för behandling. Försvarsutskottet begärde i sitt brev 18.11.1997 att arbetspolitiska utskottet skall avge utlåtande i frågan framför allt med avseende på arbets- eller tjänsteförhållandenas fortbestånd.

#### *Sakkunniga*

Med anledning av ärendet har utskottet hört

- äldre regeringssekreterare Seppo Kipinoinen och överste Paavo Kiljunen, försvarsministeriet
- konsultative tjänstemannen Riitta Nordberg, arbetsministeriet

- assessor Kaarina Buure-Häggglund och kommandören för Björneborgs brigad, överste Olli-Matti Multamäki, Försvarsmaktens huvudstab
- ordföranden för Officersförbundet, överstelöjtnant Pekka Kouri, Akava
- förhandlingschef Rauno Lindahl, Servicearbetsgivarna
- juristen Markus Sädevirta, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC
- juristen Outi Raitoaho, Finlands Kommunförbund
- ordförande Vesa Yrjölä, Suomen Sinibaretti-liitto
- lagfarne ombudsmannen Risto Tuominen, Företagarna i Finland
- vicehäradschef Markus Äimälä, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund TT
- juristen Jorma Skippari, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC.

### PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att i lagen om Finlands deltagande i fredsbevarande verksamhet som baserar sig på beslut av Förenta Nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (lagen om fredsbevarande verksamhet) tas in be-

stämmelser som reglerar arbets- eller tjänsteförhållandets fortbestånd för dem som deltar i fredsbevarande tjänstgöring eller utbildning.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

## UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

*Motivering*

Arbetspolitiska utskottet tar i sitt utlåtande ställning till lagförslaget endast utifrån sitt eget verksamhetsområde och behandlar i enlighet med försvarsutskottets begäran om utlåtande endast anställningstryggheten under fredsbevarande tjänstgöring eller utbildning för fredsbevarande verksamhet.

I den gällande 21 § i lagen om fredsbevarande verksamhet föreskrivs att en person, som är i statens tjänst och antas till tjänstgöring i en fredsbevarande organisation eller till utbildning för fredsbevarande verksamhet, skall beviljas oavlönad tjänstledighet eller befrielse från arbetet. Denna rätt tillkommer bara dem som är anställda i statens tjänst. Enligt propositionen leder den svaga anställningstryggheten till svårigheter att rekrytera fredsbevarande personal. En förbättrad anställningstrygghet antas leda till att antalet sökande till fredsbevarande uppgifter ökar. Utskottet förhåller sig positivt till försöken att öka antalet sökande, eftersom de som är mest lämpade för fredsbevarande uppgifter då kan väljas ut.

I propositionen tas frågan om ett förbättrat arbets- och tjänsteförhållande upp främst utifrån den fredsbevarande verksamheten. Lagförslagets konsekvenser för arbetsgivarna, arbetstagarna eller de arbetssökande behandlas inte i detalj. Propositionen beräknas inte ha några betydande ekonomiska eller organisatoriska verkningar. Årligen skulle uppskattningsvis 100 kommun- och 500 privatanställda beröras av den förbättrade anställningstryggheten.

Lagförslaget förbättrar anställningstryggheten för personer i tills vidare gällande arbets- eller tjänsteförhållanden, eftersom anställningsförhållandet inte får avbrytas eller sägas upp medan den fredsbevarande tjänstgöringen eller utbildningen för fredsbevarande verksamhet pågår. Dessutom innebär lagförslaget att de privat- och kommunanställda deltagarna i verksamheten inte längre särbehandlas utan ger ges samma ställning som statsanställda.

En del av de sakkunniga som utskottet hört har gjort den bedömningen att en förbättring av arbets- och tjänsteförhållandet kan göra det svå-

rare att sysselsätta dem som deltar i fredsbevarande verksamhet. I synnerhet med tanke på beredskapsstyrkorna är detta ett betydande missförhållande, eftersom aktionsberedskapsförbindelsen ingås efter avslutad beväringsförbildelse när den berörde sällan har något yrke eller någon arbetsplats. Om bedömningen att sysselsättningen försvåras håller streck, kommer det att minska intresset för fredsbevarande verksamhet, och syftet med lagförslaget kommer inte att nås.

Den förbättrade anställningstryggheten påverkar i synnerhet små företag och arbetsgivare med få anställda. Allra svårast blir det för de arbetsgivare vars anställda har någon speciell yrkesfärdighet och därför inte lätt kan ersättas av någon annan. Situationen kompliceras ytterligare av att en anställd, som har ingått en tjänstgöringsförbindelse, kan kallas till utbildning eller tjänstgöring med kort varsel. Den som har ingått förbindelsen är skyldig att infinna sig till utbildning eller tjänstgöring inom sju dagar efter att han fått kallelsen. I motsats till exempelvis beväringsförbildelsen, den frivilliga militärtjänsten för kvinnor eller civiltjänsten är det dessutom svårt att på förhand beräkna hur lång utbildning och tjänstgöring blir.

Den fredsbevarande personalen är anställd av staten som representeras av försvarsministeriet som arbetsgivare. Det har betraktats som principiellt betänkligt att denna personal samtidigt har kvar sitt arbets- eller tjänsteförhållande till en annan arbetsgivare. Den nuvarande lagen känner inte till detta problem, eftersom arbets- och tjänsteförhållandet är tryggt endast för dem som är i statens tjänst.

Utskottet anser det viktigt att varken arbetsgivaren eller arbetstagaren försätts i en orimlig situation genom att arbetstagaren ingår en tjänstgöringsförbindelse och deltar i fredsbevarande verksamhet. I 6 § 3 mom. lagen om fredsbevarande verksamhet bestäms att om den som har ingått en förbindelse underlåter att utan giltigt skäl infinna sig till utbildning eller tjänstgöring kan försvarsministeriet ålägga honom att ersätta staten för utgifterna för hans utbildning eller tjänstgöring. Företag kan å sin sida drabbas av ekono-

miska förluster eller svårigheter om någon av stor betydelse för företagets verksamhet med kort varsel övergår till fredsbevarande uppgifter för en lång eller obestämd tid.

För att kunna förebygga missförhållanden och jämka samman motstridiga intressen är det viktigt att allsidig information ges om konsekvenserna innan någon förbinder sig att delta i fredsbevarande uppgifter och att kallelsen till utbildning eller tjänstgöring sker med så långt varsel som möjligt. Dessutom bör arbetsgivaren underrättas om utbildningen eller tjänstgöringen

och om återkomsten från den fredsbevarande verksamheten i så god tid som möjligt. Ett sakligt förfarande minskar motsättningarna på arbetsplatserna och gör det lättare för arbetsgivare och arbetstagare att nå samförstånd.

### *Utlåtande*

Arbetspolitiska utskottet anför vördsamt

*att försvarsutskottet bör beakta det som sägs i detta utlåtande.*

Helsingfors den 20 februari 1998

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Reijo Lindroos /sd  
vordf. Armas Komi /cent  
medl. Tuula Haatainen /sd (delvis)  
Anne Huotari /vänst (delvis)  
Kari Kantalainen /saml  
Kyösti Karjula /cent  
Hannu Kemppainen /cent  
Anne Knaapi /saml  
Heikki Koskinen /saml

Pirkko Peltomo /sd  
Heikki Rinne /sd  
Outi Siimes /saml  
Raimo Tiilikainen /sv  
Marja-Leena Viljamaa /sd  
Pertti Virtanen /rdgv (delvis)  
Jorma Vokkolainen /vänst  
suppl. Johannes Koskinen /sd.

## AVVIKANDE ÅSIKT

### *Motivering*

Premisserna för regeringens proposition om förbättring av arbets- och tjänsteförhållanden utifrån den fredsbevarande verksamheten är motiverade. Det är positivt att man önskar få till stånd en ökning av antalet sökande till fredsbevarande verksamhet för att därigenom kunna välja ut dem som är mest lämpade för saken.

Vi vill emellertid ta fasta på en omständighet som har kommit fram vid utfrågningen av sakkunniga i utskottet. En del av de sakkunniga som utskottet hört ansåg att förbättrade arbets- och tjänsteförhållanden kan försvåra sysselsättningen av dem som förbundit sig att delta i fredsbevarande verksamhet. Förbättringen medför problem framför allt för små företag och arbetsgivare med få anställda. Små och medelstora företag kan drabbas av extra kostnader bland annat för utbildning av vikarier. Också att reservera en arbetsplats på en lång eller obestämd tid för nå-

gon som bara arbetat en kort tid kan vara orimligt både för vikarien och för arbetsgivaren.

Varken arbetsgivaren eller arbetstagaren bör försättas i en oskälighets situation på grund av tjänstgöringsförbindelsen eller deltagande i fredsbevarande verksamhet. I synnerhet i små företag måste därför problem i samband med uppgifterna och arbetssituationen betraktas som ett sådant giltigt skäl som avses i lagrummet.

Vi anser att de svårigheter som åsamkas framför allt små företag måste uppmärksammas i betänkandet.

### *Förslag*

Med stöd av det ovan sagda anför vi

*att försvarsutskottet bör beakta det som sägs i denna avvikande åsikt när det utarbetar sitt betänkande.*

Helsingfors den 20 februari 1998

Armas Komi /cent  
Hannu Kemppainen /cent

